

DE TOTA LA VIDA

LA CASA DELS 'REMENDUS'

TONI VALL

Periodista
@tonivall

“Vols que seguim, Carme?” “No pateixis per mi, que estic tot el dia dreta”. És Carme Espuñes, té setanta-set anys i en fa cinquanta-cinc que cada dia, irreductible, es posa rere el taulell de Lampisteria i Electricitat Espuñes, a la cantonada del carrer de Muntaner amb Còrsega. Des del 1939 al servei del barri i de tothom que requereixi els seus serveis de reparació, instal·lació i reforma dels serveis d'aigua, electricitat, calefacció, aire condicionat, gas i tota mena de *remendus*. La Carme en diu així: “En aquest barri hi ha molts *remendus*”. Allò que és qualsevol aranjament que s'hagi de menester. “Ahir va ser dia de pluja i avui encara està sent tranquil, no hi ha gaire moviment”, ens explica. L'Eixample és un barri que encara conserva pisos antics i instal·lacions que requereixen molt de manteniment: “Pensa que hi ha gent gran que pràcticament no ha tocat res i encara té els cables elèctrics de roba”. Però Espuñes no tan sols viu de la població entrada en anys: “Hi ha molts veïns joves per aquí també i pensa que molts d'ells no saben ni empalmar un cable!”, exclama. O sigui que, plogui o faci sol, de feina no els en falta.

Espuñes va néixer l'any 1939. Joan Espuñes i Carme Pueyo, els pares de la Carme, s'havien conegut a Can Corromines, la botiga d'electricitat i instal·lacions que hi havia a la plaça Catalunya. Ell era lampista i ella dependenta. Es van casar i van obrir el negoci propi. Com passava a tants negocis, vivien a la mateixa botiga, al pis de dalt. Làmpades, bombetes, cables, estufes... més o menys sempre s'hi ha venut el mateix. Quan el 1969, amb molt poc temps de diferència, moren els fundadors, la Carme, el seu marit i el seu germà es fan càrrec del negoci. “No era el meu món, però no em va quedar altre remei que fer-me'l meu!”, recorda. I aquí segueix, més de mig segle després. El cartell de la façana, estil *art déco*, és una joia, el mateix des del dia de la fundació. També el mobiliari de fusta. La fusteria d'alumini, en canvi, hi és des que ells se'n van fer càrrec.

FOTOS: PERE VIRGILI

Lampisteria i Electricitat
Espuñes és un clàssic del
comerç a l'Eixample barceloní

Fa vuit anys va morir el Manel, el marit de la Carme, i ella tenia clar que sola no seguiria. Però l'Òscar, el seu nebot, li va fer costat i la botiga ha continuat el seu camí integrada dins de l'empresa matriu Instalaciones Espuñes SL, des d'on es coordinen totes les feines i encàrrecs. La botiga de cara al públic és la senya d'identitat a peu de carrer i al darrere hi ha una empresa d'una quinzena de treballadors. Els dos fills de la Carme no s'han decantat per continuar el negoci familiar, però ella compta amb el suport indispensable del Dani, amb qui porta tres anys braç a braç i que quan ella es retiri serà el continuador darrere el taulell. “La botiga és el meu món, he viscut tant per ella que em costa molt separar-me'n”. La salut resisteix, les cames també, i el cap claríssim. “Fins que el cos aguanti!”

Fa poc que s'ha jubilat el Joan, que feia cinquanta anys que treballava amb ells, i el Lluís Miquel ja en fa quinze que els acompanya. “Tenim moltes urgències”, explica el Dani. Ara mateix atén una trucada d'un veí perquè un aplic de la paret del rebedor està fallant. Atenen petites reparacions, però també fan reformes integrals de pisos. Per exemple, tenen entre mans un pis on s'ha rebotat una canonada d'aigua, una senyora que vol canviar el forn i el marbre i un pis on s'ha de fer nova tota la instal·lació d'aigua. Ah! I conserven a la rebotiga el petit taller per fer soldadures i arreglar làmpades, interruptors, connexions i petits electrodomèstics com assecadors de cabells, aspiradors, etc. Hi ha molt d'intrusisme? I tant que sí! Molta gent incompetent que, per desconeixement, deixa feines a mig fer i llavors els truquen a ells per arreglar els desastres.

Les velles bombetes d'incandescència ocupen ja un espai molt reduït de les lleixes d'alumini de la botiga. Les grans marques ja no les fabriquen perquè la normativa no els ho permet. Qui encara insisteix a utilitzar-les rep un avís immediat de la Carme: “Pensa que no són de bona qualitat i es fonen amb un copet de no res, eh?” Ara la gran majoria ja és led, els nous temps manen. Fa poc ha mort als noranta-dos anys la senyora Montoliu, clienta de tota la vida, que sempre recordava que, a la Carme, l'havia vist en cotxet. No és el rècord, però: tenen encara una clienta centenària. Tota una vida al costat de Lampisteria i Electricitat Espuñes.